

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou v právní věci

žalobce: X
X

zastoupen advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2025, čj. JMK 134824/2025,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* náhradu nákladů řízení.
- II. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce dostal pokutu za pět provozovatelských přestupků, spočívajících v tom, že nezajistil, aby řidiči jím provozovaných vozidel nepřekročili nejvyšší povolenou rychlost v měřeném úseku silnice I/50 mezi Holubicemi a Slavkovem u Brna, která tam činila 70 km/h. Nyní namítá, že správní orgány řádně nedoložily, že by na měřených místech byla právě tato nejvyšší povolená rychlost. Zpochybňuje také zákonnost dopravního značení, resp. opatření obecné povahy, které vedlo k jeho vymezení. V obou dvou aspektech věci nebyly žalobní námitky důvodné. Soud o spáchání přestupků nemá pochybnosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Městský úřad Slavkov u Brna, odbor správních činností („městský úřad“) svým rozhodnutím ze dne 7. 5. 2025, čj. MUSLV-SC/57430-2025/Kra („rozhodnutí městského úřadu“), shledal žalobce vinným z pěti přestupků provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za které mu uložil pokutu 3 750 Kč. Vyšel z pěti měření rychlosti automatickým rychloměrem SYDO Traffic Velocity („automatický rychloměr“). A uzavřel, že v období od března do srpna 2024 řidiči různých vozidel provozovaných žalobcem opakovaně překročili nejvyšší dovolenou rychlost 70 km/h stanovenou značkou B 20a na úseku silnice I/50 mezi Holubicemi a Slavkovem u Brnem:

- (1) dne 2. 3. 2024 jel řidič vozidla 1AB C174 v konkrétním měřeném místě ve směru na Holubice rychlostí 83 km/h,
- (2) dne 11. 4. 2024 řidič vozidla 3AM 0201 v konkrétním měřeném místě ve směru na Slavkov u Brna rychlostí 80 km/h,
- (3) dne 6. 5. 2024 řidič vozidla 5L8 2586 v konkrétním měřeném místě ve směru na Slavkov u Brna rychlostí 83 km/h,
- (4) dne 13. 6. 2024 řidič vozidla 9AV 6608 v konkrétním měřeném místě ve směru na Slavkov u Brna rychlostí 96 km/h, a
- (5) dne 16. 8. 2024 tentýž vůz jel v konkrétním měřeném místě ve směru na Holubice rychlostí 81 km/h.

Ve všech případech šlo o překročení povinnosti podle § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a přestupky podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona, za něž odpovědnost nese žalobce jako provozovatel podle § 10 odst. 3 a § 125f odst. 1. Žalovaný poté rozhodnutím ze dne 22. 9. 2025, čj. JMK 134824/2025 („rozhodnutí žalovaného“), zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí městského úřadu.

3. Správní orgány se opřely o výstupy automatizovaného rychloměru, který automaticky vyhodnocuje rychlost a generuje výsledné hodnoty. Rychloměr měl platné ověření. Překročení rychlosti pak prokazovala fotodokumentace z měření.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce namítá, že výroky č. 1 a 5 rozhodnutí městského úřadu vymezuje místo přestupku konkrétně jako „souřadnice GPS 49.1682369 N, 16.8407581 E, na kř. sil. I/50 x III/3836 směr Holubice“. Jde tedy o označení místa GPS souřadnicí, která se vztahuje k jednomu konkrétnímu bodu. Dále se upřesňuje, že jde o křižovátku silnice I/50 a III/3836. Vymezení místa jediným GPS bodem může být dostatečné v případě měření laserovým či radarovým rychloměrem, zachycující vozidlo v jediné pozici. V souzené věci je tomu ovšem jinak, protože podle pořízených fotografií se měřilo v úseku dlouhém 352,7 metrů.
5. Výroky č. 2, 3 a 4 rozhodnutí městského úřadu místo přestupku vymezují jako „souřadnice GPS 49.1661450 N, 16.8444281 E, na kř. sil. I/50 x III/3836 směr Slavkov u Brna“. Oproti výroku č. 1 a 5 se jedná toliko o opačný směr jízdy. Měření v tomto směru probíhá v úseku dlouhém 353 metrů (podle fotografií z rychloměru, v nichž se délka měřeného úseku uvádí). Z výroku rozhodnutí není zřejmé, zda GPS souřadnice označuje začátek, konec, střed, či náhodné místo v rámci měřeného úseku. Není ani zřejmé, kde měřený úsek začíná a kde měřený úsek končí. Označení místa měření pouhým GPS bodem dává perimetr více než 700

metrů, v němž mohlo k měření docházet, neboť GPS úsek může v krajních případech označovat jak začátek, tak konec měřeného úseku.

6. V případě měření na dálnici, na níž rychlost upravuje obecná úprava, by ještě mohlo být možné takto neurčité vymezení místa přestupku akceptovat. Avšak v tomto případě, kde byl přestupek spáchán na pozemní komunikaci, v níž dochází ke změně nejvyšší dovolené rychlosti v důsledku umístění dopravní značky B20a, křižovatky, která platnost této dopravní značky ruší, i dopravní značky B20b, která také nejvyšší dovolenou rychlost ruší, není takové vymezení místa akceptovatelné. Neumožňuje přezkoumávat, zda se celý měřený úsek nacházel v oblasti, v níž je nejvyšší dovolená rychlost omezena na 70 km/h.
7. Právě o tom, že by v celém měřeném úseku byla rychlost omezena na 70 km/h, lze důvodně pochybovat. Podle opatření obecné povahy, kterým byla místní úprava provozu na pozemních komunikacích stanovena, je totiž dopravní značka B 20a umístěna v km 7,320 (vlevo) a 7,350 km (vpravo); dopravní značka B 20b je umístěna v km 7,140 (vlevo), a v km 7,560, resp. 7,590 (vpravo). Rozdíl v kilometráži mezi umístěnou značkou B 20b a značkou B 20a vlevo je 0,18 km; vpravo 0,21, resp. 0,24. Po přepočtu jednotek na metry jde o 180 metrů, resp. 210-240 metrů. Jde tak o kratší úsek, než byl úsek měření, neboť ten byl dlouhý 352,7 metrů, resp. 353 metrů v opačném směru jízdy. Podle opatření obecné povahy se tak jeví, že dopravní značky omezující rychlost, nepostihovaly celou délku úseku, v němž se měřilo.
8. Správní orgány však vycházely z toho, že v celém úseku, v němž bylo měřeno, je dovoleno jet rychlostí nejvýše 70 km/h. Tento závěr není přezkoumatelný, protože správní orgán nevymezil, kde měřený úsek začínal a kde končil. Přitom se jedná o dopravní situaci, v níž je z podkladů ve spise zřejmé, že nejvyšší dovolená rychlost se v bezprostřední blízkosti místa přestupku měnila.
9. Žalobce v této souvislosti shledává rozhodnutí správních orgánů nezákonným proto, že se ani přes výslovnou opakovanou výtku žalobce nezabývaly tím, zda jsou v místě vůbec dopravní značky, omezující nejvyšší dovolenou rychlost, případně kde jsou přesně umístěné.
10. Ve zbytku žaloby žalobce napadá opatření obecné povahy, které bylo základem pro dopravní značení (ze dne 26. 3. 2021, čj. JMK 47649/2021, sp. zn. S-JMK 166270/2020/OD Brno; „použité OOP“), a navrhuje jeho zrušení.
11. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě uvedl, že vymezení skutku ve výroku napadených rozhodnutí je dostatečně konkrétní. Měření se provádí v úseku platnosti dopravních značek omezujících rychlost, což je zcela jasně vidět i na webu *Google Maps*.
12. **Žalobce v replice** namítá, že místo přestupku není ve výroku rozhodnutí vymezeno dostatečně určitě. GPS souřadnice ve výroku odkazují na bod vzdálený více než 150 metrů od hranice křižovatky. Slovní označení místa tomu neodpovídá a měřený úsek přesahující 350 metrů není vymezen svým začátkem a koncem. Tato neurčitost znemožňuje ověřit, zda bylo měřeno právě na místě určeném policií.
13. Žalobce dále opakuje své pochyby o tom, že v celém měřeném úseku platilo omezení rychlosti na 70 km/h. Správní orgány tuto okolnost neprokázaly – nedokazovaly, kde začíná a končí rychlostní omezení. Použité OOP pokrývá kratší úsek, než v jakém se měřilo. Žalovaný tuto námitku řádně nevypořádal a namísto odkazu na důkazy ve spise odkázal na mapový portál *Google Maps*, aniž příslušné snímky do spisu založil. Nedostatečné vymezení místa přestupku a neprokázání režimu rychlosti nelze zhojit *ex post* v soudním řízení.

IV. Posouzení věci

14. Žaloba *není důvodná*.

15. Soud na 25. 3. 2026 nařídil jednání. Žalobce se z něj omluvil. Během jednání soud přistoupil na důkazní návrh žalovaného a provedl k důkazu dva snímky z *Google Maps*. Šlo o snímky z míst, která odpovídala souřadnicím uvedeným v rozhodnutí městského úřadu, jež zopakoval i žalobce ve své žalobě. Na každém z těchto dvou snímků je v příslušném směru jízdy vidět ve vzdálenosti pár desítek metrů značka ukončující omezení nejvyšší povolené rychlosti na 70 km/h. Z toho jasně plynulo, že se měřilo v místech, kde platila tato nejvyšší povolená rychlost.

16. Soud připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, čj. 10 As 24/2015-71(č. 3577/2017 Sb. NSS):

„V rámci přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 s. ř. s. je krajský soud povinen zkoumat, zda správní orgány bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku dostály své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Pokud krajský soud zjistí, že správní orgány takto nepostupovaly, bude na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhovaných důkazů pochybnosti o skutkovém stavu sám odstranil (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). To může učinit porovnáním s důkazy již provedenými v řízení před správními orgány, zopakováním důkazů již provedených nebo provedením důkazů nových. Jsou-li nedostatky ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že jejich odstraňování by znamenalo nahrazovat činnost správních orgánů soudem, uloží krajský soud tuto povinnost správnímu orgánu.“

17. V tomto konkrétním případě soud shledal, že bude v reakci na námitky žalobce z procesní opatrnosti vhodné nad rámec správního spisu doplnit dokazování. To nebylo takového rázu, že by soud nahrazoval činnost správních orgánů. Vyhověl proto návrhu žalovaného na doplnění důkazu o tom, že ve všech měřených místech byla nejvyšší povolená rychlost 70 km/h. Podle soudu pak z provedených důkazů jasně vyplynulo, že v místech měření platila právě tato nejvyšší povolená rychlost, kterou řidiči vozidel žalobce ve všech pěti případech překročili. Obě měřená místa leží v zóně platnosti značky B 20a, a proto je podle soudu irelevantní délka úseku podle použitého OOP.

18. Žalobní argumentace tak nemůže být důvodná. Protože je nade vší pochybnost jasné, že k přestupkovému jednání, z něhož byl žalobce shledán vinným, po skutkové stránce došlo, soud nepovažuje za nutné reagovat na každou dílčí námitku, kterou žalobce v žalobě či v replice na vyjádření žalovaného v této souvislosti vznáší. Vše výše uvedené považuje za dostatečné vypořádání se s podstatou a smyslem uplatněné žalobní argumentace k problému doložení nejvyšší povolené rychlosti v místech měření.

19. Pokud jde o námitky týkající se použitého OOP a návrh žalobce na jeho zrušení, tak soud nejprve uvádí, že svým usnesením ze dne 28. 11. 2025, čj. 41 A 30/2025-18, vyloučil tento návrh k samostatnému projednání (ve správném, senátním obsazení soudu). Zdejší soud pak rozsudkem ze dne 30. 1. 2026, čj. 66 A 10/2025-43, tento návrh neshledal důvodným a zamítl jej. Související námitky žalobce tedy také nemohou být důvodné.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.

21. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Proto mu soud nepřiznal právo na jejich náhradu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát.

Brno 25. března 2026

Martin Kopa, v. r.
samosoudce